

Masdan ang Haring

“Buhay sa Kaharian ng Diyos” # 2

Mateo 5:1-12

Sa tinatawag na “Sermon sa Bundok,” inilarawan ni Jesus ang dalawang bagay:

- Ang Katangian ng Hari – Ginawa ni Jesus ang siyam na katangiang ito sa buong Kanyang ministeryo sa lupa.
- Ang Katangian ng Kaharian – Inilarawan ni Jesus kung ano ang magiging buhay para sa mga tumanggap sa Kanya bilang Tagapagligtas at sumuko sa Kanya bilang Panginoon.

Upang maunawaan ang “Sermon sa Bundok,” dapat nating tingnan ito sa pamamagitan ng dalawang espirituwal na lente:

- Ang walang hanggang plano ng Diyos na tawagin ang isang tao sa Kanyang Sarili – mga taong sa pamamagitan nila ay Kanyang ihahayag ang Kanyang biyaya at kung kanino Niya ipagkakaloob ang mga pagpapala ng Kanyang kaharian.
- Ang pinakalayunin ng Diyos para sa Kanyang mga tao na maging masaya – ginamit ni Hesus ang katagang “pinagpala” upang ilarawan ang katangian ng mga taong maninirahan sa Kanyang kaharian. Sa orihinal na wikang Griego, ang “pinagpala” ay nangangahulugang “masaya, kontento, natupad.”

Sa paglalarawan ng “karakter” ng Hari, sinabi ni Jesus na hindi Siya naparito bilang isang:

- Isang politikal na Hari – upang sirain ang pamahalaang Romano at itatag ang Kanyang Kaharian sa lupa sa panahong iyon.
 - “ *Ang mga kapangyarihan na mayroon ay inorden ng Diyos.*”
- Isang relihiyosong Hari - upang sirain ang relihiyong Hudyo at magtatag ng isang bagong relihiyon sa daigdig.
 - “*Ang aking Kaharian ay hindi sa mundong ito.*”

Sa paglalarawan ng “karakter” ng Kaharian, sinabi ni Jesus na ang siyam na katangiang ito ay:

- Hindi makakamit ng tao - ang magmungkahi na ang isang tao ay makakamit ang mga katangiang ito ay ang pagtanggì sa kanyang kabuuang kasamaan.
- Makakamit ng Diyos – sa mga tumanggap kay Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at sumuko sa Kanya bilang Panginoon.

Ang Panimula sa Sermon sa Bundok:

- Ang Okasyon – “*At pagkakita sa karamihan*” – Dumating ang mga tao mula sa buong Israel upang makita at marinig si Jesus. Ang ilan ay naglakbay ng mahigit 90 milya dala ang kanilang mga

mahal sa buhay na may sakit sa pag-asang makita ang “Healer.”

- Ang Mangangaral – “*Siya ay umakyat sa isang bundok, at nang Siya ay maupo*” – Si Jesus ay naupo tulad ng isang Rabbi at nagturo sa kanila tulad ng isang Rabbi, ngunit hindi sa parehong paraan bilang isang Rabbi – Siya ay nagturo bilang isang may awtoridad.
- Ang Madla – “*Lumapit sa Kanya ang Kanyang mga disipulo*” – kahit libu-libong tao ang dumating upang makinig sa Kanya at maantig sa Kanya, itinuon ni Jesus ang Kanyang atensyon sa mga tinawag Niya at ipinangakong magsanay upang maging mangingisda ng mga tao.
- Ang Paraan – “*Ibinuka Niya ang Kanyang bibig at tinuruan sila, na sinasabi*” – napakagandang sandali ito upang makita ang nakikitang Anak ng Diyos at marinig ang sinasalitang Salita ng Diyos. Ang mga tao ay pinapakain ng “*bawat salita mula sa bibig ng Diyos.*”

Ang Panimula sa mga Beatitudes:

- Ang kanilang banal na kaayusan - ang bawat beatitude ay nagresulta mula sa kapanahunan ng isa bago nito - ang una ay pundasyon sa lahat ng iba pa.
- Ang kanilang dobleng aplikasyon - bawat beatitude ay may kasamang "pagpapala" - isang espirituwal na hamon, at isang "pangako" - isang espirituwal na gantimpala para sa pagsasakatuparan nito.

Isang Pangkalahatang-ideya ng mga Beatitudes:

1. “*Mapapalad ang mga dukha sa espiritu*” – kailangang tapusin ng tao ang kanyang sarili bago niya makita ang kanyang tunay na pangangailangan sa Diyos.
 - “*Sapagkat sa kanila ang kaharian ng langit*” – ang ating pagsuko sa soberanya ng Diyos ang susi na nagbubukas ng pinto sa Kaharian ng Diyos.
2. “*Mapalad ang mga nagdadalamhati*” – kapag nakita ng tao ang kanyang kasalanan sa pamamagitan ng bagbag na puso ng Diyos, hindi niya maiwasang magdalamhati.
 - “*Sapagka’t sila’y aaliwin*” - lalo tayong nagdadalamhati sa ating kasalanan, mas maraming biyaya ang ibinubuhos sa atin ng Banal na Espiritu, na nagbibigay sa atin ng kaaliwan sa ating pagtatapat, ngunit patuloy na umaakay sa atin sa ganap na pagsisisi.
3. “*Mapalad ang maamo*” - kapag nakita natin ang ating sarili bilang mga makasalanan tayo, at hindi ang mga banal na inaakala natin, tayo ay nagpapakumbaba, alam, na ngunit para sa biyaya ng Diyos, kung saan tayo naroroon.
 - “*Sapagkat mamanahin nila ang lupa*” – kapag lubos nating isinuko ang ating buhay sa Panginoon, wala nang kapangyarihan si Satanas sa ating buhay.
4. “*Mapalad ang mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran*” – ito ang pangunahing pagbabago sa ating karanasan sa pagbabagong-buhay, habang ang Diyos ay lumilikha sa loob natin ng isang walang sawang kagutuman na maaari lamang masiyahan sa higit pa sa Kanya.
 - “*Sila ay mabubusog*” – ang pagkagutom sa Diyos ay ang katibayan ng ating kaligtasan – ang kakulangan ng pagkagutom na iyon para sa Diyos ay nagpapahiwatig na kailangan nating suriin ang ating kaligtasan.

5. *“Mapalad ang mga mahabagin”* – dahil nakikita natin ngayon kung paano naging maawain sa atin ang Diyos, tayo ay maawain sa iba, lalo na sa mga nabihag sa ilang kasalanan.
 - *“Sapagkat sila ay tatanggap ng awa”* – habang patuloy nating isinusuko ang ating kalooban sa kalooban ng Diyos, nagsisimula tayong makita ang pagdurusa ng iba mula sa Kanyang puso, at tayo ay naantig na tulungan sila.
6. *“Mapapalad ang may dalisay na puso”* – hinding-hindi natin maaabot ang kadalisayan o pagiging perpekto, ngunit maaari tayong maging dalisay sa puso at magsikap na maging perpekto sa pamamagitan ng pagsuko sa kapangyarihan ng Banal na Espiritu.
 - *“Makikita nila ang Diyos”* – hindi lamang pagdating natin sa langit, kundi sa mga bagay sa lupa, at sa buhay ng mga tao.
7. *“Mapalad ang mga tagapamayapa”* – tayo ngayon ay nasa ganitong pakikipag-isa sa Diyos na mapagkakatiwalaan tayong pumasok sa paglilingkod sa Hari.
 - *“Sila ay tatawaging mga anak ng Diyos”* – wala nang magpapatunay sa ating relasyon sa Diyos kundi ang magkusa na magdala ng kapayapaan sa mga bagbag na puso.
8. *“Mapapalad ang mga pinag-uusig dahil sa katuwiran”* – dahil humiwalay na tayo sa mundo, kinapopootan tayo ng mundo, gaya ng ginawa nito, at gayon pa rin si Jesu-Kristo, at lahat ng sumusunod sa Kanya.
 - *“Sapagkat sa kanila ang Kaharian ng Langit”* – kung handa tayong magdusa kasama Niya, maghahari rin tayong kasama Niya. Ngunit kung itatanggi natin Siya, ikakaila din Niya tayo.
9. *“Mapapalad kayo, kapag kayo ay nilapastangan, at pinag-uusig, at pinagsasabihan ng lahat ng uri ng kasamaan laban sa inyo nang walang kasinungalingan, dahil sa Akin”* – ang tanda ng espirituwal na kapanahunan ay dapat usigin dahil lamang sa ating ipinahayag na pananampalataya kay Jesu-Kristo bilang ating Tagapagligtas at Panginoon.
 - *“Magalak at lubos na magalak, sapagkat malaki ang inyong gantimpala sa langit”* – kung tayo ay mananatiling tapat, kahit hanggang sa ating kamatayan, kapag tayo ay nakatayo sa Hukbong Paghuhukom ni Kristo, ibibigay sa atin ng Panginoong Jesus ang Korona ng Buhay.